

står således fremover af medlemslandenes stats- og regeringschefer, samt af den faste formand og af formanden for Kommissionen. Udenrigsrepræsentanten deltager i Det Europæiske Råds arbejde. Ved afstemninger i Det Europæiske Råd deltager dog hverken den faste formand eller formanden for Kommissionen, jf. TEUF art. 201a, stk. 1 (art. 235, stk. 1).

Rådet

Lissabon-traktaten ændrer ikke på, at Rådet fastholdes som den centrale lovgivende og budgetgivende institution sammen med Europa-Parlamentet. Rådet formulerer endvidere politikker og varetager den koordinerende funktion på grundlag af traktatens bestemmelser, se TEU art. 9C (art. 16).

Med Lissabon-traktaten gøres det til en hovedregel, at Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, jf. TEU art. 9C, stk. 3 (art. 16, stk. 3) (se nærmere herom neden for under afsnit 4.2). For at understrege kravet om åbenhed i Rådet, bestemmes det udtrykkeligt, at Rådets dagsorden opdeles i en lovgivningsdel, der er offentlig, og en ikke-lovgivningsdel, jf. TEU art. 9C, stk. 8 (art. 16, stk. 8). Se nærmere om åbenhed oven for under kapitel 3.

Rådet mødes i forskellige sammensætninger, hvoraf kun Rådet for Almindelige Anliggender og Rådet for Udenrigsanliggender traktatfæstes, jf. TEU art. 9C, stk. 6 (art. 16, stk. 6). Øvrige rådssammensætninger fastlægges af Det Europæiske Råd med kvalificeret flertal.

Det Generelle Råd sikrer sammenhængen i sektorrådernes arbejde, samt forbereder og følger op på møder i Det Europæiske Råd sammen med dets formand og Kommissionen. Udenrigsrådet fastlægger EU's optræden udadtil efter strategiske retningslinier fra Det Europæiske Råd, samt sikrer sammenhæng i EU's indsats.

Formandskabet for de enkelte rådsformationer varetages af medlemslandene på grundlag af en ordning med ligelig rotation, der vedtages med kvalificeret flertal af Det Europæiske Råd, jf. TEU art. 9C, stk. 9 (art. 16, stk. 9). Det gælder dog ikke formandskabet for Udenrigsrådet, der varetages af udenrigsrepræsentanten. Med Lissabon-traktaten lægges desuden op til indførelsen af gruppeformandskaber som justering af rådsformandskabssystemet. Justeringen fremgår af en erklæring fra regeringskonferencen til TEU art. 9C, stk. 9 (art. 16, stk. 9), der indeholder ud-

kast til Det Europæiske Råds afgørelse om udøvelsen af formandskabet for Rådet.

Gruppeformandskaber

- Lissabon-traktaten indfører et gruppeformandskab af tre lande i 18 måneder.
- Hvert land varetager formandskabet for alle råd for 6 måneder af gangen, undtagen Udenrigsrådet.
- Formandskabet for Det Europæiske Råd og Udenrigsrådet varetages af hhv. den faste formand og udenrigsrepræsentanten.
- Formandskaber for rådsarbejdsgrupper varetages som udgangspunkt af det land, som har formandskabet for den pågældende rådsformation.
- Et medlem af gruppeformandskabet kan efter eget skøn anmode om bistand fra de øvrige medlemmer af gruppeformandskabet.

Forberedelsen af Rådets arbejde varetages uændret af komiteen af faste repræsentanter (ambassadører) for medlemslandenes regeringer kaldet »Coreper«, jf. TEU art. 9C, stk. 7 (art. 16, stk. 7). Formandskabet for Coreper varetages af en repræsentant for det land, der har formandskabet i Rådet for Almindelige Anliggender. Det er derimod en repræsentant for udenrigsrepræsentanten, der sidder i formandsstolen for Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komite (PSC). Se nærmere herom i erklæringen til TEUF art. 9C, stk. 9 (art. 16, stk. 9).

Kommissionen

Lissabon-traktaten klargør Nice-traktatens forskellige bestemmelser om Kommissionens opgaver og beføjelser, jf. TEU art. 9D (art. 17) samt TEUF art. 211a-219 (art. 244-250). Kommissionens overordnede rolle forbliver at fremme EU's almene interesser. Kommissionens centrale beføjelse er som i dag initiativretten i lovgivningsprocessen. Kommissionen vil ligeledes uændret føre tilsyn med gennemførelsen af EU-retten. Kommissionens medlemmer skal fortsat være uafhængige – bortset fra udenrigsrepræsentanten, når denne varetager den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik på mandat fra Rådet. Endelig er Kommissionen som hidtil an-